

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Jaarbericht 2010

Internationale Mensenrechtenprocedures

Internationale Menschenrechtenprocedures | Jaarbericht 2010 | Internationale Menschenrechtenprocedures | Jaarbericht 2010 | Internationale Menschenrechtenprocedures | Jaarbericht 2010

Jaarbericht 2010

**Internationale
Mensenrechtenprocedures**

Inhoud

Voorwoord	05
Europees Hof voor de Rechten van de Mens	09
Verdragscomités van de Verenigde Naties	21
Activiteiten die verband houden met de procedures	25
Bijlage I: Zaken, aanhangig bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die op 31 december 2010 aan de Regering ter kennis waren gebracht.	31
Bijlage II: Uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens die op 31 december 2010 geagendeerd waren door het Comité van Ministers in het kader van het toezicht op grond van artikel 46 lid 2 EVRM.	43
Bijlage III: Zaken, aanhangig bij de VN-Verdragscomités, die op 31 december 2010 aan de Regering ter kennis waren gebracht.	45

Voorwoord

Op 29 juli 2010 kwam met de uitspraak van Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak *A. tegen Nederland* een einde aan een “schendingsvrije” periode van meer dan tweeënehalf jaar, die aanving op 22 november 2007. Kort na de zaak *A.* volgde bovendien een veroordeling door de Grote Kamer van het Hof in de zaak *Sanoma tegen Nederland*.

Een nog veel langere periode zonder veroordelingen werd in 2010 beëindigd in het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties, dat in zijn beslissing van 27 juli 2010 in de zaak *Mennen tegen Nederland* vond dat Nederland het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten had geschonden. Dat was sinds 1 april 2004 niet meer gebeurd.

Naast het bovenstaande kenmerkte het jaar 2010 zich door de voortzetting van twee trends die ook in 2009 al duidelijk zichtbaar waren: een flinke toename van het aantal bij het Europees Hof ingediende klachten en een nog grotere toename in het aantal bij het Hof ingediende verzoeken om voorlopige maatregelen. De in dit jaarbericht opgenomen cijfers spreken boekdelen. Zoals reeds in het jaarbericht over het jaar 2009 uiteengezet houden beide trends nauw verband met klachten van asielzoekers die vanuit zuidelijke richting Europa zijn ingereisd en vervolgens doorgereisd naar Nederland en andere noordelijker gelegen landen, de zogenoemde “Dublin-claimanten”. Nederland intervenieerde in de zaak *M.S.S. tegen België en Griekenland*, die betrekking had op precies deze problematiek, maar het Hof kwam er niet aan toe de zaak in 2010 af te handelen.

151

Typerend voor 2010 is voorts een sterke afname van het aantal Nederlandse Hofzaken waarvan de nationale tenuitvoerlegging onder toezicht staat van het Comité van Ministers van de Raad van Europa (artikel 46 lid 2 EVRM). Waren dit er eind 2009 nog zevenentwintig, een jaar later is dit aantal drastisch gedaald naar tien.

In de bijlagen treft u een overzicht van zaken aan, aanhangig bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die op 31 december 2010 aan de Regering ter kennis waren gebracht (bijlage I). Voorts treft u aan een overzicht van uitspraken in zaken tegen Nederland waarin het Comité van Ministers op 31 december 2010 nog geen afsluitende resolutie had aangenomen (bijlage II). In enkele van deze zaken heeft Nederland de uitspraak reeds

volledig tenuitvoergelegd en daarover gerapporteerd aan het Comité van Ministers. In de jaarlijkse rapportage aan de Tweede Kamer van de minister van Buitenlandse Zaken, mede namens de ministers van Veiligheid & Justitie en van Immigratie & Asiel, over zaken tegen Nederland bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens¹ wordt reeds aandacht besteed aan de maatregelen die gedurende het verslagjaar zijn genomen ten behoeve van de tenuitvoerlegging van uitspraken in zaken tegen Nederland. Ten slotte treft u een lijst aan van Nederlandse zaken, aanhangig bij de VN-Verdragscomités, die op 31 december 2010 aan de Regering ter kennis waren gebracht (bijlage III).

Bij het procederen voor de verschillende instanties werd zoals gebruikelijk nauw samengewerkt met collega's van de meest betrokken overheidsdiensten, in het bijzonder de Directie Wetgeving van het ministerie van Veiligheid & Justitie, de Immigratie- en Naturalisatiedienst en het Parket-Generaal. Daarnaast konden wij in de loop van 2010 profiteren van de zeer gewaardeerde hulp van twee gedetacheerde collega's vanuit de Raad van State, achtereenvolgens Martine Wijers en Caroline Woestenburg-Bertels.

| 6 |

Voor commentaar of verzoeken om informatie kunt u te allen tijde contact opnemen (djz-ir@minbuza.nl, tel. 070 – 348.6724).

Den Haag, juli 2011

Roeland Böcker

Liselot Egmond

Afdeling Internationaal Recht
Directie Juridische Zaken
Ministerie van Buitenlandse Zaken

¹ Kamerstukken II, 2010-2011, 30 481, nr. 6.

Europese Hof voor de Rechten van de Mens

In het jaar 2010 werden door het Hof met betrekking tot klachten tegen Nederland

- 971 nieuwe verzoekschriften ontvangen (2009: 682);
- 299 verzoekschriften niet-ontvankelijk verklaard en/of van de rol geschrapt (2009: 271);
- 0 verzoekschriften apart ontvankelijk verklaard (2009: 2);
- in 248 zaken feitelijke vragen aan de Regering gesteld (2009: niet separaat geregistreerd);
- 43 verzoekschriften aan de Regering ter kennis gebracht (2009: 81); en
- 4 uitspraken gedaan (2009: 4).

De genoemde uitspraken betroffen

- 2 keer de constatering dat het EVRM was geschonden;
- 1 keer de constatering dat het EVRM niet was geschonden, en
- 1 schrapping van de rol.

Het aantal bij het Hof aanhangige verzoekschriften in Nederlandse zaken bedroeg

- 805 op 1 januari 2010 en
- 1334 op 31 december 2010.

Voorts zijn in 2010 door het Hof 396 verzoeken tot het treffen van een voorlopige maatregel ontvangen², waarvan er

- 211 zijn afgewezen;
- 177 zijn toegewezen en aan de Regering ter kennis gebracht.

Van de zaken die tot en met 31 december 2010 aan de Regering zijn toegezonden, hetzij voor het maken van opmerkingen (*observations*) hetzij voor het beantwoorden van vragen, hebben er

- 368 betrekking op het vreemdelingenrecht³;
- 25 betrekking op het strafrecht;
- 1 betrekking op het civiel recht;
- 2 betrekking op het bestuursrecht.

In twee zaken werd een hoorzitting gehouden.

² Op grond van Regel 39 van de Procedureregels van het Hof.

³ Voor een nadere specificatie van de vreemdelingenzaken o.a. de verschillende Dublin-categorieën, zie de grafieken op p. 41.

Hierna treft u samenvattingen aan, gerangschikt naar datum, van alle uitspraken (*judgments*) van het Hof in zaken tegen Nederland uit het jaar 2010. Tevens treft u een overzicht van zaken tegen Nederland waarin het Hof gemotiveerde beslissingen (*decisions*) tot niet-ontvankelijkheid nam. Alle genoemde uitspraken en beslissingen zijn te vinden op de website van het Hof, www.echr.coe.int.

Uitspraken (*judgments*) in zaken tegen Nederland

Mawaka (29031/04), 1 juni 2010

Klager, onderdaan van de Democratische Republiek Congo (hierna de DRC), werkte in 1994 als persoonlijk secretaris van een prominent lid van de *Union pour la Démocratie et le Progrès Social* (hierna: "UDPS"). Dit prominente lid van de UDPS is in 1994 dusdanig zwaar mishandeld dat hij later aan zijn verwondingen is overleden. Direct daarop werd klager gearresteerd en meegenomen naar een gevangenis alwaar hij stelt mishandeld te zijn. Na enkele weken heeft klager kunnen ontsnappen met hulp van een bewaker, die net als eiser bleek te behoren tot de Bambala-stam. Klager is korte tijd daarna naar België gevlogen. Hij heeft een asielaanvraag ingediend in Nederland. In juli 1996 is geoordeeld dat aannemelijk is geworden dat klager in zijn land van herkomst gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van artikel 1 (A) van het Vluchtelingenverdrag. De door klager ingediende aanvraag om toelating als vluchteling werd hierbij ingewilligd. Bij de beoordeling van klagers verzoek tot naturalisatie bleek klager echter in 1997 in België te zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar wegens handel in verdovende middelen en deelneming aan een criminele organisatie. In 2001 is aan klager het voornemen kenbaar gemaakt zijn verblijfsvergunning asiël in te trekken op grond van artikel 35 van de Vreemdelingenwet. In juni 2004 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State deze intrekking in stand gelaten. Klager heeft daarna tevergeefs meerdere aanvragen ingediend voor regulier verblijf in Nederland vanwege verblijf bij zijn echtgenote en hun zoon. Bij het Hof stelt klager dat zijn voorgenomen uitzetting naar de DRC in strijd zou zijn met de artikelen 3 en 8 EVRM. Ten aanzien van artikel 3 EVRM stelt het Hof dat de situatie in de DRC nog steeds zorgwekkend is, met name in de Kivu-provincies in het noordoosten van het land. Het Hof is echter van oordeel dat de algemene veiligheidsituatie

in de DRC niet dusdanig is dat reeds om die reden een uitzetting naar dat land strijdig zou zijn met de vereisten van artikel 3 EVRM. Het Hof benadrukt dat een klacht onder artikel 3 EVRM *ex nunc* getoetst moet worden. Er zijn geen aanwijzingen dat klager risico's zou lopen vanwege zijn eerdere politieke activiteiten of vanwege zijn status als gewezen asielzoeker. Het Hof concludeert unaniem dat geen schending van artikel 3 EVRM heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van artikel 8 EVRM constateert het Hof dat klager sinds het indienen van zijn klacht is gescheiden van zijn echtgenote. Echter, de band tussen klager en zijn zoon valt onder de reikwijdte van het begrip familieleden zoals neergelegd in artikel 8 EVRM. Het Hof benadrukt dat de ex-echtgenote en de zoon evenmin rechtmatig verblijf in Nederland hebben. De voorgenomen uitzetting is derhalve niet gericht op het uiteenhalen van het gezin. Het Hof herhaalt dat een uitzetting doorgaans slechts een kwestie onder artikel 8 EVRM kan oproepen indien de gezinsleden rechtmatig in het land verblijven of, in uitzonderlijke gevallen, indien niet van hen kan worden verwacht dat ze de uit te zetten persoon volgen. Het Hof concludeert unaniem dat geen schending van artikel 8 EVRM heeft plaatsgevonden.

| 11 |

A. (4900/09), 20 juli 2010

Klager, geboren in 1972 en van Libische afkomst, wordt door de AIVD beschouwd als een gevaar voor de nationale veiligheid. Hij ziet het als zijn islamitische plicht actief deel te nemen aan de gewelddadige Jihad. Klager is sedert 1997 in Nederland. Bij ambtsbericht van 27 augustus 2002 heeft de AIVD de landelijk Officier van Justitie Terrorismebestrijding geïnformeerd omtrent een Islamitisch rekruteringsnetwerk in Nederland. In het kader van dit rekruteringsnetwerk werd ook de naam van klager genoemd. Klager zou – kort gezegd – betrokken zijn bij de facilitering van uitreis van jihadisten. Op 30 augustus 2002 is klager gearresteerd, hetgeen leidde tot het Rotterdamse Jihad-proces. Op 5 juni 2003 sprak de Rechtbank Rotterdam klager vrij. Klager is vervolgens ongewenst verklaard. Op 15 mei 2007 wijst de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het door klager ingestelde hoger beroep tegen de ongewenstverklaring af. Bij het Hof stelt klager dat de artikelen 3 en 13 EVRM zijn geschonden. Ten aanzien van artikel 3 EVRM constateert het Hof unaniem een schending onder verwijzing naar eerdere jurisprudentie (EHRM, 28 februari 2008, *Saadi tegen Italië*, appl. no. 37201/06 en EHRM, 19 februari 2009, *A. e. a. tegen het Verenigd Koninkrijk*, appl. no. 3455/05). Het Hof is het met de Regering eens dat klager nog niet

in de negatieve belangstelling stond van de Libische autoriteiten ten tijde van zijn uitreis uit Libië omwille van zijn oppositionele activiteiten. Dat werd volgens het Hof anders na de aanzienlijke aandacht in de media rondom het Rotterdamse Jihad-proces waarbij de naam en nationaliteit van klager werd onthuld. Verder werden de Libische autoriteiten geïnformeerd over het feit dat betrokkene in vreemdelingendetentie was geplaatst teneinde hem uit te zetten. Mede op basis van het feit dat de Libische autoriteiten doorgaans goed geïnformeerd zijn over landgenoten in den vreemde én de algeheel zeer zorgelijke mensenrechtensituatie in Libië, acht het Hof het voldoende plausibel dat klager bij terugkeer zal worden onderworpen aan een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling. Ten aanzien van de klacht onder artikel 13 EVRM constateert het Hof unaniem geen schending. Indien artikel 3 EVRM ter discussie staat vereist artikel 13 EVRM: (i) een “*independent and rigorous scrutiny*”, en (ii) een effectieve mogelijkheid om tenuitvoerlegging van de uitzetting op te schorten. Het Hof stelt vast dat de klachten onder artikel 3 EVRM zijn beoordeeld in de procedures inzake de afwijzing van zijn asielaanvraag én de procedures inzake de ongewenstverklaring. Over het gebruik van het AIVD-ambtsbericht merkt het Hof het volgende op. De nationale rechter heeft kennis kunnen nemen van de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende documenten met instemming van beide partijen. Hierdoor wordt niet de onafhankelijkheid van de nationale rechter gecompromitteerd. Evenmin is hierdoor de toets van de nationale rechter aan artikel 3 EVRM “*less rigorous*” geweest. Ten slotte constateert het Hof dat het AIVD-ambtsbericht betrekking had op het gevaar voor de nationale veiligheid, niet op de kwestie van refoulement. Bij de beoordeling van zijn klacht onder artikel 3 EVRM stonden klager derhalve effectieve rechtsmiddelen ter beschikking.

| 12 |

Ramzy (25424/05), 20 juli 2010

Klager, van Algerijnse nationaliteit, wordt door de AIVD beschouwd als een gevaar voor de nationale veiligheid. Hij ziet het tot zijn islamitische plicht actief deel te nemen aan de gewelddadige Jihad. Klager is sedert 1998 in Nederland. In juni 2002 wordt hij aangehouden naar aanleiding van een ambtsbericht van de AIVD. Op 5 juni 2003 spreekt de Rotterdamse strafkamer in het zogeheten tweede Jihad-proces klager vrij. Klager wordt vervolgens ongewenst verklaard. In nationale procedures verzet klager zich hiertegen waarbij hij een beroep doet op artikel 3 EVRM. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 6 juli 2005 is geoordeeld dat

door betrokkene niet aannemelijk is gemaakt dat hij een reëel risico loopt om bij uitzetting onderworpen te worden aan een behandeling, als bedoeld in artikel 3 EVRM. Bij het Hof stelt klager dat de artikelen 3 en 13 EVRM zijn geschonden, laatstgenoemd artikel in verband met de vraag naar een 'effectief rechtsmiddel' tegen het gebruik van AIVD-ambtsberichten. In oktober 2009 stuurt de Regering het Hof een AIVD-ambtsbericht waaruit blijkt dat klager een regulier bestaan heeft opgebouwd in zijn land van herkomst. Als gevolg daarvan heeft het Hof de gemachtigde van klager gevraagd hierop te reageren. Het Hof besluit dan ook unaniem de zaak van de rol te schrappen en merkt daarbij op dat klagers nalaten om zijn procesvertegenwoordigers op de hoogte te houden van zijn verblijfplaats of tenminste van een mogelijkheid om contact met hem te onderhouden erop duidt dat hij zijn belang bij voortzetting van de behandeling heeft verloren.

Sanoma Uitgevers B.V. (38224/03), 14 september 2010

Klager, een uitgever, stelt dat zijn rechten onder artikel 10 EVRM zijn geschonden, doordat het bedrijf door het Openbaar Ministerie verplicht werd foto's van deelnemers aan een illegale straatrace vrij te geven terwijl aan deze deelnemers geheimhouding was beloofd. Overhandiging van het fotomateriaal werd noodzakelijk geacht in verband met een strafrechtelijk onderzoek naar ramkraken. Op 31 maart 2009 stelde de Kamer van het Hof vast dat de inbreuk een wettelijke grondslag heeft in artikel 96a Wetboek van Strafvordering en dat er een legitiem doel is in het voorkomen van misdaden. Ingaande op de vraag of de inbreuk noodzakelijk was in een democratische samenleving was de Kamer enerzijds kritisch op de gevolgde procedure, maar oordeelde zij ten slotte dat de door de autoriteiten in casu toegepaste balans van belangen geen schending van artikel 10 EVRM opleverde. Op verzoek van klager werd de zaak vervolgens voorgelegd aan de Grote Kamer van het Hof. De Grote Kamer constateert unaniem dat Nederland artikel 10 EVRM, dat mede het journalistiek verschoningsrecht omvat, heeft geschonden. In casu gaat het om een bevel tot uitlevering van journalistiek materiaal dat informatie bevat waarmee journalistieke bronnen kunnen worden geïdentificeerd. Het Hof overweegt dat dit bevel als zodanig inbreuk maakt op de vrijheid om informatie te ontvangen en verspreiden zoals neergelegd in art 10 lid 1 EVRM. Het Hof erkent dat het nationale recht voorziet in een wettelijke grondslag voor deze inmenging, te weten artikel 96a Sv. Maar het Hof benadrukt ook het belang van afdoende procedurele waarborgen, zoals rechterlijke toetsing voorafgaand

aan het uitleveren van het materiaal. Het Hof stelt vast dat in Nederland, sinds de inwerkingtreding van artikel 96a Sv, deze bevoegdheid is toegekend aan de officier van justitie, niet aan de rechter. Het Hof overweegt dat, hoewel de officier van justitie is gebonden aan eisen van integriteit, hij of zij in procedurele termen een “partij” is, die belangen verdedigt die potentieel onverenigbaar zijn met de journalistieke bronbescherming en die nauwelijks kan worden beschouwd als objectief en onpartijdig. In het onderhavige geval had klager verzocht om interventie door de rechter-commissaris en was dit verzoek ingestemd. Het Hof overweegt dat het er niet van overtuigd is dat de betrokkenheid van de rechter-commissaris in dit geval een adequate waarborg vormde. Het Hof wijst in dit verband, ten eerste, op het ontbreken van een wettelijke basis voor de betrokkenheid van de rechter-commissaris. Ten tweede wijst het Hof op de adviserende rol van de rechter-commissaris. Voorts overweegt het Hof dat de gebreken niet zijn hersteld door de *ex post facto* toetsing door de rechtbank, die niet in staat was te voorkomen dat de officier van justitie en de politie de op de CD-rom opgeslagen foto's zouden onderzoeken op het moment dat deze in hun bezit was. Nu er voor klager geen procedure met voldoende juridische waarborgen voorhanden was, oordeelt de Grote Kamer unaniem dat artikel 10 EVRM is geschonden.

Gemotiveerde beslissingen (decisions) tot niet-ontvankelijkheid en schrapping van de rol in zaken tegen Nederland⁴

Niet-ontvankelijk:

Schuitemaker (15906/08), 4 mei 2010

Klaagster ontving sinds 1 september 1983 een uitkering op basis van de Rijksgroepregeling werkloze werknemers. Vanaf 1 augustus 1996 ontving zij een uitkering op basis van de Algemene Bijstandswet. Beide regelingen verplichtten de uitkeringsgerechtigde om inspanningen te verrichten om 'passend werk' te accepteren. Op 1 januari 2004 werd de Wet Werk en Bijstand van kracht. De voorwaarde aan toekenning van een uitkering op basis van deze wet is dat men 'algemeen geaccepteerde arbeid' aanvaardt, op straffe van een korting op de uitkering. Klaagster maakt bezwaar tegen deze nieuwe voorwaarde. Nadat de Centrale Raad van Beroep haar in het ongelijk heeft gesteld, klaagt zij bij het Hof dat de verplichting onder de Wet Werk en Bijstand om algemeen maatschappelijk aanvaard werk te accepteren en te behouden strijdig is met het verbod op dwangarbeid, zoals neergelegd in artikel 4 EVRM. Het Hof constateert dat de verplichting feitelijk een voorwaarde is voor toekenning van een uitkering en stelt dat staten gerechtigd zijn om voorwaarden te verbinden aan de toekenning van uitkeringen op basis van sociale zekerheid. Met name een verplichting om aantoonbare inspanningen te verrichten om algemeen aanvaard werk te accepteren kan niet onredelijk worden geacht. Dit geldt temeer daar klaagster niet verplicht was werk te accepteren dat niet algemeen maatschappelijk aanvaard was of waartegen gewetensbezwaren bestaan. Het Hof verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

| 15 |

El Morabit (46897/07), 18 mei 2010

Klager werd na zijn arrestatie als vermeend lid van de Hofstadgroep op basis van een AIVD-ambtsbericht ongewenst verklaard. Hij klaagde over een schending van artikel 8 EVRM in verband met het privé- en familieleven met zijn ouders. Het Hof wijst de klacht af omdat klager al meerderjarig was ten tijde van zijn uitzetting en er in die gevallen sprake moet zijn van een bijzondere afhankelijkheid van zijn ouders teneinde de bescherming van

⁴ Uit het veel omvangrijkere aantal beslissingen tot niet-ontvankelijkheid en schrapping van de rol in zaken tegen Nederland betreft het hier uitsluitend beslissingen die zijn gemotiveerd door een Kamer van het Hof.

artikel 8 EVRM te kunnen invoeren. Ook klaagt hij onder artikel 13 EVRM over het gebrek aan inzage van de aan het AIVD-ambtsbericht onderliggende documenten. Aangezien de klacht onder artikel 8 EVRM niet 'arguable' is, wijst het Hof ook deze klacht af.

Bousana (21167/08), 18 mei 2010

Na 414 dagen voorlopige hechtenis wegens verdenking van lidmaatschap van een criminele organisatie met terroristisch oogmerk claimde klager op basis van artikel 89 Sv schadevergoeding. Het gerechtshof wees deze claim af aangezien klager wel degelijk lid was geweest van de Hofstadgroep wetende wat de doelstelling van de groep was, zij het dat zijn rol ondergeschikt en passief was geweest. Klager stelt dat deze motivering in strijd is met de onschuldpresumptie, zoals neergelegd in artikel 6, tweede lid, EVRM. Het Hof verklaart de klacht kennelijk ongegrond aangezien het gerechtshof niets anders deed dan onderdelen van de vrijspraak van klager herhalen en de uitspraak geen (vermoeden van) schuld van klager bevat.

| 16 |

Kemevuako (65938/09), 1 juni 2010

In 2001 komt klager, afkomstig uit Angola, in Nederland aan. Hij dient een asielverzoek in, maar dit wordt afgewezen. Ook een later ingediend verzoek om een verblijfsvergunning wordt afgewezen. Op 15 juni 2009 wijst de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State het door klager ingestelde beroep af. Op 14 december 2009 stuurt klager het Hof een fax, waarin hij aankondigt dat hij een klacht wil indienen over schending van artikel 8 EVRM. Het Hof antwoordt dat klager tot 4 maart 2010 de tijd heeft om een volledig ingevuld verzoekschrift, tezamen met alle relevante documenten, in te sturen. Op 12 maart 2010 (poststempel 10 maart 2010) ontvangt het Hof deze stukken. Het Hof verklaart de klacht op grond van artikel 35, eerste lid, EVRM niet-ontvankelijk.

Van Anraat (65389/09), 6 juli 2010

Klager heeft ten tijde van het regime van Saddam Hoessein aan de Iraakse militaire industrie grote hoeveelheden thiodiglycol geleverd, een grondstof voor de productie van mosterdgas. Het hiermee gemaakte mosterdgas is door het Iraakse regime ingezet tegen strijders en burgers in de oorlog tegen Iran en in aanvallen gericht tegen de Koerdische bevolking in het noorden van Irak. Klager is in Nederland vervolgd wegens medeplichtigheid bij schending van wetten en gebruiken van de oorlog. Klager is door het gerechtshof

's-Gravenhage in mei 2007 veroordeeld tot zeventien jaar gevangenisstraf. Het hiertegen ingestelde cassatieberoep is verworpen. Klager stelt bij het Hof dat zijn veroordeling onder meer in strijd is met artikel 7 EVRM. Het Hof oordeelt dat niet kan worden gesteld dat, ten tijde van de handelingen van klager die uiteindelijk tot zijn vervolging zouden leiden, er enige onduidelijkheid was over het strafbare karakter van het gebruik van mosterdgas tegen hetzij een tegenstander in een internationaal geschil hetzij een burgerbevolking die aanwezig is in de gebieden die door dit conflict worden geraakt. Van klager kon daarom redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich bewust zou zijn van de staat van het recht en indien nodig stappen voor advies hierover zou nemen. Uit het vorenstaande volgt dat de klacht kennelijk ongegrond is.

Van den Berg en Sarri (7239/08), 2 november 2010

Eerste klagster (klaagster), van Nederlandse nationaliteit, leeft afwisselend in Spanje en Italië met haar Italiaanse partner. Op 5 april 2000 wordt uit die relatie tweede klagster geboren (de dochter), over wie de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag hebben. De relatie tussen beide ouders verslechtert en in 2003 verzoekt klagster de rechtbank Utrecht om haar alleen het ouderlijk gezag over haar dochter toe te kennen. Een vergelijkbaar verzoek dient zij in bij de rechtbank in Turijn. In een voorlopige uitspraak kent de Turijnse rechtbank klagster het ouderlijk gezag toe in afwachting van een onderzoek van een Italiaanse welzijnsinstantie naar de vraag welke ouder het best voor de dochter kan zorgen. De rechter bepaalt bovendien dat de dochter in de tussentijd Italië niet mag verlaten. Niettemin neemt klagster haar dochter in 2004 mee naar Nederland. De rechtbank in Turijn beveelt daarop de terugkeer van de dochter naar Italië. Klagster geeft geen gehoor aan dit bevel, noch aan het gelijklopende advies van de 'Centrale Autoriteit' in de zin van het Verdrag betreffende burgerrechtelijke aspecten van internationale kindervervoering (het Haags Verdrag). Daarop verzoekt de Centrale Autoriteit de rechtbank Amsterdam om klagster te bevelen haar dochter naar Italië terug te brengen. De rechtbank weigert dit verzoek op grond van artikel 13 onder b van het Haags Verdrag: het vertrek van de dochter uit Italië was onrechtmatig, maar het is volgens de rechtbank in haar belang om in Nederland te blijven. In 2005 wijst een rechter in Turijn in hoger beroep het gezag over de dochter toe aan de vader. De uitspraak van de rechtbank Amsterdam wordt bevestigd door het gerechtshof Amsterdam. De vader stelt vervolgens cassatie in bij de Hoge Raad, die de uitspraak van het Gerechtshof vernietigt omdat de verzoekende staat niet op

basis van zijn eigen bevindingen mag oordelen dat is voldaan aan de criteria van artikel 13 onder b van het Haags Verdrag. De zaak wordt terugverwezen naar het gerechtshof Den Haag, dat onder meer op basis van de verklaringen van de dochter zelf oordeelt dat artikel 13 onder b van het Haags Verdrag niet van toepassing is. Tegen deze uitspraak stelt klaagster beroep in cassatie in. In 2007 keert de dochter terug naar Italië. De Hoge Raad wijst het cassatieberoep van klaagster af. De gewone verblijfplaats (Italië) van de dochter was volgens de Hoge Raad niet gewijzigd door het verstrijken van de tijd en de vestiging in een andere staat. Verder was het recht op gezinsleven van klaagster en haar dochter (artikel 8 EVRM) niet geschonden. Bij het Hof stelt klaagster dat de beslissing van de Nederlandse autoriteiten om haar dochter van haar te scheiden in strijd is met artikel 8 EVRM. Het Hof stelt vast dat sprake is van gezinsleven tussen klaagster en haar dochter en dat daarop een inbreuk is gemaakt. Het Hof beoordeelt vervolgens of sprake is van een eerlijke en proportionele balans tussen de belangen van de dochter, de beide ouders en de openbare orde. Het Hof overweegt dat de Nederlandse autoriteiten een nauwkeurige beoordeling hebben uitgevoerd van de situatie, die tot de conclusie heeft geleid dat de dochter onrechtmatig was weggehaald uit haar gewone verblijfplaats en er geen redenen waren om te geloven dat de dochter na terugkeer in een onaanvaardbare situatie terecht zou komen. Daarbij acht het Hof van belang dat het gerechtshof de dochter zelf heeft gehoord en haar mening in de beoordeling heeft betrokken. Verder overweegt het Hof dat klaagster de procedures over het ouderlijk gezag in Italië heeft voortgezet en dat zij niet geheel verhinderd wordt om haar gezinsleven met haar dochter uit te oefenen. Het Hof concludeert dat de inbreuk op het recht op gezinsleven niet disproportioneel is en verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

| 18 |

Joesoebov (44719/06), 16 november 2010

Klager verlaat in 1999 Azerbeidzjan en vraagt op 5 juli 2000 asiel aan in Nederland op grond van het feit dat hij door het Azerbeidjaanse ministerie van nationale veiligheid wordt gezocht wegens desertie. Dit asielverzoek wordt afgewezen. Klager wordt artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag 1951 tegengeworpen en ongewenst verklaard. Het Hof verklaart de klacht onder artikel 3 EVRM niet-ontvankelijk aangezien klager niet binnen afzienbare termijn bedreigd wordt met daadwerkelijke uitzetting. Voorzover de klacht zich richt op tegenwerping van artikel 1 F Vluchtelingenverdrag, merkt het Hof op dat deze klacht *ratione materiæ* buiten de rechtsmacht van het Hof valt.

Geschrapt van de rol:

Van Dalsum & Schouten	38838/05	19 januari
Atici	26045/09	9 februari
Krops	26748/07	23 maart
Registe	28620/09	23 maart
Khawarin	32431/09	1 april
Dala	47880/07	11 mei
Girgis	185/10	18 mei
Roovers	22523/08	18 mei
Elci	20528/07	18 mei
Çuban	31103/06	18 mei
Niazi	14126/06	15 juni
Tobiya	58877/09	15 juni
Deveci	33874/07	6 juli
Sanogo	32702/07	9 juli
R.W.	37281/05	22 september
Ahmed al Saady	199/10	23 september
Y.O.K.	3051/06	28 september
Hasan Mahamed	44517/09	28 september
Kabouta	67485/09	28 september
Al Taai	4742/10	28 september
Artemi & Gregory	35524/06	11 oktober
Siewnath	23784/08	19 oktober
Ibrahimi	8634/10	23 november

Deels ontvankelijk, deels niet-ontvankelijk:

Uitgeversmaatschappij		
De Telegraaf B.V. e.a.	39315/06	18 mei

Verdragscomité

van de Verenigde Naties

Anders dan bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, beschikken wij niet over gedetailleerde gegevens met betrekking tot het aantal klachten tegen Nederland dat bij de verschillende VN-Verdragscomités aanhangig is. De informatie die u hieronder aantreft, heeft betrekking op de zaken die door de VN-Verdragscomités aan de Nederlandse regering ter kennis zijn gebracht.

In het jaar 2010 werden door de VN-Verdragscomités met betrekking tot klachten tegen Nederland:

- 0 verzoekschriften aan de regering ter kennis gebracht;
- 3 zaken inzichten (views) vastgesteld, alle door het Mensenrechtencomité; in één daarvan werd een schending geconstateerd.

Hieronder treft u samenvattingen aan, gerangschikt naar datum, van alle inzichten (*views*) van de Verdragscomités in zaken tegen Nederland uit het jaar 2010. De volledige teksten van alle inzichten van de comités zijn te vinden op de website van de Verenigde Naties, <http://tb.ohchr.org/default.aspx>.

| 21 |

Mensenrechtencomité

Jalloh (1762/2008), 27 april 2010

Klager is afkomstig uit Sierra Leone. Klager betoogt dat hij tijdens de burgeroorlog in Sierra Leone getuige was van de moord op zijn ouders en zus. Hij zou hierna zijn meegenomen door de rebellen waar hij gedwongen arbeid voor hen verrichtte. Nadat klager wist te ontkomen is hij naar Nederland gevlucht. Vanwege het categoriale beschermingsbeleid kreeg klager in Nederland een tijdelijke verblijfsvergunning voor een periode van drie jaar. Op 1 september 2004 heeft klager een aanvraag ingediend voor een permanente verblijfsvergunning. De IND heeft dit verzoek afgewezen, omdat het categoriale beschermingsbeleid inmiddels was opgeheven en er geen positieve overtuigingskracht uitging van het asielrelaas van klager. Nadat klager zonder succes hoger beroep tegen dit besluit had ingesteld, is hij een procedure bij het Mensenrechtencomité gestart. Klager beweert dat Nederland de artikelen 6, 7, 17 en 24 van het IVBPR zal schenden wanneer hij wordt uitgezet naar Sierra Leone. Klager stelt dat zijn leven gevaar loopt bij terugkeer naar Sierra Leone. Ook stelt klager dat hij risico loopt in strijd met

artikel 7 behandeld te worden door de rebellen. Klager is van mening dat Nederland aldus het verbod op non-refoulement zal schenden indien klager uitgezet wordt naar Sierra Leone. Daarnaast is klager van mening dat zijn recht op privacy en zijn recht op gezinsleven, zoals neergelegd in artikel 17 van het Verdrag, niet gerespecteerd worden, indien hij wordt uitgezet. Klager voert hiertoe aan dat hij goed geïntegreerd is in de Nederlandse samenleving en dat hij een groot netwerk heeft opgebouwd. Op grond van artikel 24 betoogt klager dat de rechten van het kind voorop dienen te worden gesteld, daar hij op zeventienjarige leeftijd naar Nederland is gekomen. Het verweer van de Nederlandse Regering richt zich met name op het niet-uitputten van de nationale rechtsmiddelen. Klager heeft een nieuwe asielaanvraag ingediend en deze is ten tijde van de procedure voor het Mensenrechtencomité nog in behandeling. Op 18 november 2009 heeft klager zijn klacht ingetrokken omdat hij inmiddels een verblijfsvergunning had verkregen. Naar aanleiding hiervan heeft het Mensenrechtencomité besloten de zaak niet langer te onderzoeken.

| 22 |

Mennen (1797/2008), 27 juli 2010

Klager is tijdens een protestactie tegen de ingebruikname van de Betuwelijn gemaand om zich van de spoorlijn te verwijderen. De politierechter heeft klager tot een geldboete van € 200 veroordeeld, omdat hij, hoewel daartoe gemaand, niet had voldaan aan een ambtelijk bevel. Het gerechtshof heeft geoordeeld dat het door klager tegen die veroordeling ingestelde hoger beroep buiten behandeling diende te worden gelaten, omdat hoger beroep niet was vereist in het belang van een goede rechtsbedeling. Klager heeft zich tot het Mensenrechtencomité gewend. Klager betoogt aldaar dat Nederland de artikelen 2, derde lid, en 14, vijfde lid, van het IVBPR heeft geschonden, omdat hij zijn recht om door twee verschillende instanties te worden gehoord niet op een effectieve en zinvolle manier heeft kunnen uitoefenen. Het Mensenrechtencomité overweegt dat in hogerberoepzaken de waarborgen voor een eerlijk proces (*fair trial*) in acht moeten worden genomen en dat een klager adequate mogelijkheden moet hebben om zich op zijn verdediging voor te bereiden. Volgens het comité heeft klager deze mogelijkheden, bij onder meer afwezigheid van een gemotiveerde schriftelijke uitspraak, niet gehad. Het comité is verder van oordeel dat de motivering van het gerechtshof om het hoger beroep buiten behandeling te laten, niet voldoet aan de gestelde eisen. Een heroverweging van de schuldverklaring en veroordeling door een hogere instantie, moet op de

eigen merites worden beoordeeld en dat is in dit geval niet gebeurd. Het comité nodigt Nederland uit om zijn wetgeving te herzien om zo te voldoen aan de vereisten van artikel 14, vijfde lid, van het IVBPR.

Zhi Yang Chen (1609/2007), 4 augustus 2010

Klager is afkomstig uit China. Hij is op 15-jarige leeftijd naar Nederland gekomen. Klager heeft op 20 augustus 2003 asiel aangevraagd. De IND heeft de aanvraag afgewezen omdat het asielrelaas ongelooftwaardig werd geacht. Nadat het door klager ingestelde hoger beroep ongegrond is verklaard, heeft hij op 21 mei 2007 een procedure bij het Mensenrechtencomité gestart. Klager betoogt dat Nederland de artikelen 7, 17 en 24 van het IVBPR zal schenden als hij naar China wordt uitgezet. Omdat hij zijn identiteit niet kan aantonen en niet in staat is om smeergelden te betalen zal hij in China worden uitgesloten van toegang tot onderwijs, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen. Daarnaast heeft hij hier te lande een sociaal leven opgebouwd. Als hij wordt teruggestuurd naar China, waar hij geen familie meer heeft, wordt zijn recht op privé- en gezinsleven geschonden. Volgens klager heeft Nederland bij de beslissingen onvoldoende rekeningen gehouden met de belangen die hij, als minderjarige, heeft gesteld. De klacht is niet-ontvankelijk verklaard. Het comité was met de Nederlandse Regering van oordeel dat klager de nationale rechtsmiddelen niet heeft uitgeput en zich niet met vrucht op artikel 24 van het verdrag kan beroepen, omdat hij inmiddels meerderjarig is geworden.

Activiteiten die verband houden met de procedures

Onderstaand volgt een beknopt overzicht van enkele van de onderwerpen die rechtstreeks verband houden met de zaaksgerichte werkzaamheden die hiervoor aan de orde kwamen.

Raad van Europa

Interlaken

Op 18 en 19 februari 2010 stond tijdens de ministeriële bijeenkomst in Interlaken de toekomst van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens centraal. Het Hof had reeds op dat moment een achterstand van zo'n 140.000 zaken. Met het aannemen van de Verklaring van Interlaken gaven de lidstaten van de Raad van Europa nieuw politiek elan en nieuwe sturing aan het op peil houden van de mensenrechtenbescherming in Europa. Meer concreet benoemt de verklaring een groot aantal maatregelen die het probleem van de werklast van het Hof moeten tegengaan. Opmerkelijk genoeg was het exact in de dagen van Interlaken dat een andere belangrijke stap werd gezet met precies hetzelfde doel: door de Russische ratificatie van Protocol nr. 14 EVRM kon in 2010 eindelijk een "vorige generatie" maatregelen volledig in werking treden, waaronder invoering van de alleenzittende rechter, uitbreiding van de bevoegdheden van de comités van drie rechters en invoering van een nieuw ontvankelijkheidscriterium. Hierop werd al gewacht sedert 2006, toen alle overige landen het Protocol hadden geratificeerd.

| 25 |

Stuurcomité Mensenrechten (CDDH)

Het Stuurcomité Mensenrechten heeft tot taak de besluitvorming op het gebied van de mensenrechten in het Comité van Ministers van de Raad van Europa voor te bereiden. Het Stuurcomité bestaat uit vertegenwoordigers van alle zevenenveertig lidstaten van de Raad van Europa en stelt verdragen, protocollen, richtlijnen, handboeken, aanbevelingen en dergelijke op, daarmee het acquis van de Raad van Europa vormgevend en versterkend⁵. Het Stuurcomité hield zich in 2010 met name bezig met de follow-up van de Verklaring van Interlaken. In verschillende subgroepen is gesproken over een veelvoud van onderwerpen, waaronder het filteren van klachten door

⁵ Zie: Het Stuurcomité Mensenrechten, *Turbodiesel van de Raad van Europa*, Roeland Böcker en Liselot Egmond, NTM/NJCM-bulletin, 2010, p. 905 ev.

het Hof, de *pilot judgment procedure*, de detachering van nationale rechters bij de griffie van het Hof en het versimpelen van de procedure om het EVRM te wijzigen. Bij dat laatste kan worden gedacht aan het opstellen van een statuut voor het Hof. Naast de follow-up van Interlaken hield het Stuurcomité zich bezig met onderwerpen op het terrein van “standard-setting”, zoals mensenrechten en milieu, rechten van lesbiënnes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders en de voorkoming van straffeloosheid.

Toetreding EU tot EVRM

Een van de vernieuwingen van het hierboven al genoemde Protocol nr. 14 EVRM is de mogelijkheid voor de EU om toe treden tot het EVRM. In eind 2009 in werking getreden Verdrag van Lissabon maakte deze stap bovendien compatibel met het EU-recht. Zowel in Brussel als in Straatsburg werden derhalve in de eerste helft van 2010 voorbereidingen getroffen voor het openen van onderhandelingen tussen de EU en de Raad van Europa, welke zouden moeten leiden tot het “geschikt” maken van het EVRM voor toetreding door zo’n in vele opzichten bijzondere verdragspartij. In het Stuurcomité Mensenrechten werd besloten tot de oprichting van een werkgroep bestaande uit veertien leden van het Stuurcomité, waarvan zeven afkomstig uit EU-lidstaten, waaronder Nederland, en zeven uit andere lidstaten van de Raad van Europa. In de tweede helft van 2010 ontmoette deze groep vier keer de onderhandelaars van de Europese Commissie, die daartoe binnen de EU waren aangewezen. Dit geschiedde drie keer in Straatsburg en één keer in Brussel. Onder de belangrijkste uitdagingen in de onderhandelingen hoorden het ontwerpen van een speciale procedure voor situaties waarin zowel de EU als een lidstaat verantwoordelijk zouden kunnen worden gehouden voor mensenrechtenschendingen (het zogenaamde co-respondentmechanisme), het garanderen van betrokkenheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de procedure in Straatsburg, in geval die betrokkenheid er nog niet eerder was ten aanzien van de relevante rechtsvraag, alsmede de deelneming van de EU in het Hof en de overige organen van de Raad van Europa.

Verenigde Naties

Facultatief protocol bij het Verdrag inzake de Rechten van het Kind

Na enkele meer oriënterende bijeenkomsten in de voorafgaande jaren werd in 2010 voor het eerst in Genève gesproken over een concreet tekstvoorstel voor een nieuw facultatief protocol bij het Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Als belangrijkste vernieuwing zou het protocol moeten voorzien in een klachtrecht bij het Verdrag, zoals dat ook al bestaat bij alle overige mensenrechtenverdragen in de VN. Een van de specifieke kwesties die hierbij spelen is uiteraard de afhankelijke situatie van minderjarigen, hetgeen op tal van momenten in een dergelijke procedure relevant kan zijn, reeds op het moment dat de vraag aan de orde is wie een klacht onder het protocol kan indienen.

Overige activiteiten

Gastlezingen werden in de loop van 2010 gegeven aan de universiteiten van Tilburg en Utrecht, alsmede op de door het Nederlands Juristencomité voor de Mensenrechten georganiseerde conferentie “60 jaar EVRM: van succesverhaal tot zorgenkind” in november. Hetzelfde gebeurde op een door de EU en het Japanse ministerie van Buitenlandse Zaken georganiseerde conferentie “*The right of individual complaint under the UN human rights Treaties*”, eveneens in november.

Bijlagen

Bijlage I

Zaken, aanhangig bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die op 31 december 2010 aan de Regering ter kennis waren gebracht

	Zaaknaam	Zaaknummer	Artikel	EVRM
1	A.A.Q.	42331/05	artt. 2, 3, 8, 13	EVRM (Afghanistan)
2	A.G.R.	13442/08	art. 3	EVRM (Afghanistan)
3	A.K.C.	36953/09	art. 3	EVRM (Afghanistan)
4	A.M.	29094/09	art. 3	EVRM (Afghanistan)
5	A.R.	26268/09	artt. 3, 8, 13	EVRM (Afghanistan)
6	A.W.Q. en D.H.	25077/06	art. 3	EVRM (Afghanistan)
7	Abasov	31078/09	art. 3	EVRM (Armenië)
8	Abdala	24886/10	artt. 2, 3	EVRM (Somalië)
9	Abdalah Mohamed	65737/10	art. 3	EVRM (Somalië)
10	Abdalla	35039/10	artt. 1, 2, 3, 13	EVRM (Irak)
11	Abdi Aalan	65783/10	art. 3	EVRM (Somalië)
12	Abdi Ali	61637/09	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
13	Abdi Artan	10589/10	art. 3	EVRM (Somalië)
14	Abdi Hirsi	8320/10	art. 3	EVRM (Somalië)
15	Abdi Mohamed	18436/10	art. 3	EVRM (Somalië)
16	Abdi Mohamed	23060/10	art. 3	EVRM (Somalië)
17	Abdi Yusuf	43339/04	art. 3	EVRM (Somalië)
18	Abdidahir Cisman	34698/10	art. 3	EVRM (Somalië)
19	Abdifitaf Mohamed	63941/09	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
20	Abdilaahi Abdi	4107/10	artt. 3, 8, 13 en 1 jo	art. 1 prot. 12 EVRM (Somalië)
21	Abdilaahi Abdi	5232/10	art. 3	EVRM (Somalië)
22	Abdilahi Abdulwahidi	21741/07	artt. 3, 8, 13 en 1 jo	art. prot. 12 EVRM (Somalië)
23	Abdiqadir Mahamed	3637/10	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
24	Abdirahman Ali	22808/10	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
25	Abdul Rahim	22970/09	art. 8	EVRM (Afghanistan)
26	Abdulaahi Isse	23012/09	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
27	Abdulahi Diriye	60860/09	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
28	Abdulahi Ibrahim	6110/10	artt. 3, 8	EVRM (Somalië)
29	Abdulasalam en Jamil	8067/10	art. 3	EVRM (Irak)
30	Abdule Gafow	27483/10	art. 3	EVRM (Somalië)
31	Abdulfatah	55830/10	artt. 3, 8	EVRM (Afghanistan)
32	Abdulkadir Ahmed	27819/10	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
33	Abdulkadir Gabow	61016/09	art. 3	EVRM (Somalië)
34	Abdulkadir Sheikh Ali	46081/09	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
35	Abdulkafi Al Salihi	63370/10	art. 3	EVRM (Irak)
36	Abdulkarim Ahmed	64549/09	art. 3	EVRM (Somalië)
37	Abdulkhadir Sheego	21928/10	artt. 3, 13	EVRM (Somalië)
38	Abdullaahi Said	19533/10	art. 3	EVRM (Somalië)
39	Abdullah	61575/10	art. 3	EVRM (Irak)

40	Abdullahi	661/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
41	Abdullahi Ahmed	40858/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
42	Abdullahi Mao	63896/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
43	Abdullahi Muse	43618/09	artt. 1, 2, 3, 13 EVRM	(Somalië)
44	Abdulle Hillaawe	6308/10	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Somalië)
45	Aboukar Gaabow	49019/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
46	Abouker Madobe alias Ali Adde	151/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
47	Abshir Samatar	36092/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
48	Abughazi	64190/10	art. 3 EVRM	(Irak)
49	Abukar Abdulahi	61837/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
50	Abukar Warsame	53429/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
51	Abwali	30416/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
52	Ade Muhsin	1036/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
53	Ade Omar	20479/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
54	Adeli	27889/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
55	Adnan Mohadien	16803/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
56	Adow Libaan	70802/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
57	Afghanbeyg	22042/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
58	Aff	60915/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
59	Afzali	47852/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
60	Ahmadi	17502/10		(Afghanistan)
61	Ahmadulla	57365/10		(Afghanistan)
62	Ahmed	17394/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
63	Ahmed Ali	38431/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
64	Ahmed Ali	26494/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
65	Ahmed Aynab	26438/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
66	Ahmed Huseen	65932/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
67	Ahmed Jimali	64462/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
68	Ahmed Mahamed	53451/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
69	Ahmed Mohamed	37920/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
70	Ahmed Nuur	55022/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
71	Ahmed Omar Ahmed	1884/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
72	Ahmed Osman	65631/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
73	Akied en Ibrahim	46226/09	art. 3 EVRM	(Syrië)
74	Al Bawari	64454/09	artt. 3, 13 EVRM	
75	Al Hassan	7307/10	art. 3 EVRM	(Irak)
76	Al Juburi	66524/09	art. 3 EVRM	(Palestina)
77	Al Kotaimawi	50925/10	art. 3 EVRM	(Irak)
78	Al Rubai'i	63396/10	art. 3 EVRM	(Irak)
79	Al Saidi	60085/09	art. 3 EVRM	
80	Al Turehe	26749/10	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
81	Alem Abraha	32758/09	artt. 3, 13 EVRM	(Eritrea)
82	Al Wali	71890/10	art. 3 EVRM	(Irak)
83	Ali Abdi	64738/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
84	Ali Abuubakar	67777/09	artt. 3, 13 EVRM	

85	Ali Addo	62105/08	art. 3 EVRM	(Somalië)
86	Ali Ahmed	67775/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
87	Ali Elmi	33212/09	artt. 3, 5 EVRM	(Somalië)
88	Ali Hashim	19333/09	artt. 3, 13 jo 3 EVRM en art. 8 EVRM	(Somalië)
89	Ali Hassan	23710/10	artt. 8, 13, 14 EVRM	(Somalië)
90	Ali Hussein en Abdallah Abdi	50373/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
91	Ali Nuur	7789/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
92	Ali Omar	18324/10	artt. 3, 5, 13 EVRM	(Somalië)
93	Ali Rooble	5581/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
94	Ali Ubukar	4787/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
95	Aliyow Sheegow	18809/10	artt. 3, 5 EVRM	(Somalië)
96	Alizadeh	27722/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
97	Al-Kinani	63434/10	art. 3 EVRM	(Irak)
98	Al-Robaie	56166/10	art. 3 EVRM	(Irak)
99	Amin	51280/09	art. 3 EVRM	(Irak)
100	Amiri	32714/09	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
101	Amiri	67233/09	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
102	Arvelo Aponte	28770/05	artt. 8, 13 EVRM	(Venezuela)
103	Aweys Abdulkader	31989/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
104	Aweys Ahmed	31930/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
105	Aweys en Mahamed	64393/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
106	Awil Abshir	22588/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
107	Ayanle Dahir	41993/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
108	Ayoade	1687/10	art. 8 EVRM	(Nigeria)
109	Ayoubi	25304/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
110	Aziz Kaki	8827/10	artt. 1, 2, 3, 13 EVRM	(Irak)
111	Azizi	73877/10	artt. 3, 8, 9, 10 EVRM	(Afghanistan)
112	Bahri-el Outmani	52904/07	artt. 8, 13 EVRM	(Marokko)
113	Bakhtiar	1798/10	artt. 8, 13 EVRM	(Afghanistan)
114	Balasingham	5109/10	art. 3 EVRM	(Sri Lanka)
115	Bangura	23605/10	art. 3 EVRM	(Sierra Leone)
116	Barakzai	30457/09	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
117	Bashir Shakur	23910/10	artt. 3, 5, 6, 13 EVRM	(Somalië)
118	Beder Ali Rooble	46538/10	artt. 2, 3 EVRM	(Somalië)
119	Bi Gonah en Morady Tochaei	10258/10	artt. 3, 13 EVRM	(Iran)
120	Bingöl	18450/07	artt. 6, 7 EVRM	(Nederland)
121	Birgimagy	45168/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
122	Bohle en Meijer	12665/09	art. 6 EVRM	(Nederland)
123	Bok	45482/06	art. 6 EVRM	(Nederland)
124	Boudakhana	64414/09	art. 6 EVRM	(Nederland)
125	Bushara Alrayah	7211/06	art. 3 EVRM	(Sudan)
126	Cabdi Qadir Mucalim	5888/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
127	Camara	39459/10	artt. 3, 13 EVRM	(Guinee)
128	Chokrallah e.a.	21758/08	art. 8 EVRM	(Marokko)

129	Cise Ahmad en Mohamed Ali	53992/09	artt. 3, 5, 8 EVRM	(Somalië)
130	Cisse	61751/08	art. 8 EVRM	(Liberia)
131	Claret	42112/09	art. 8 EVRM	(Nederland)
132	Colon	49458/06	artt. 8, 14 EVRM, art. 2 prot. 4 EVRM	(Nederland)
133	Cuban	33103/06	art. 6 EVRM	(Turkije)
134	Cuzdan	6314/08	art. 8 EVRM	(Turkije)
135	Daahir	37844/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
136	Danielian	62631/10	artt. 3, 8 EVRM	(Onbekend)
137	Dara	13681/08	artt. 2, 3, 5, 13 EVRM	(Iran)
138	Diallo	34128/10	artt. 3, 13 EVRM	(Guinee)
139	Djelani Sufi en Hassan Guduud	28631/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
140	Drijfhout	51721/09	artt. 5, 6 EVRM	(Nederland)
141	Dukuly	62081/10	art. 3 EVRM	(Liberia)
142	Ebrahimi	21895/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
143	El Janabi en El Azawi	298/10	art. 3 EVRM	(Irak)
144	Elci	20528/07	art. 5 EVRM	
145	Elmi Guleed	65315/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
146	Elmi Ibrahim	46769/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
147	Elmi Mohamoud	66297/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
148	Emin	28260/07	art. 5 EVRM	(Bulgarije)
149	Esmael Mohammed	49521/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
150	F.A.K.	30112/09	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Libië)
151	Fadel Mohammed	63397/10		(Irak)
152	Farah Ilmi	13943/10	artt. 8, 13 EVRM	(Somalië)
153	Farah Mahammed	30052/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
154	Farah Shuutale	18369/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
155	Farouk Mohamed	51989/09	art. 3 EVRM	(Sudan)
156	Franklin Beentjes	28167/07	artt. 9, 6 EVRM	(Nederland)
157	G.	44270/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
158	G.G.S.	53926/09	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Afghanistan)
159	Gereghiher Geremedhin	45558/09	art. 8 EVRM	(Eritrea)
160	Ghazwan	50293/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
161	Gholami	5108/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
162	Ghorbani	22598/10	art. 3 EVRM	(Iran)
163	Gobey Mahamud	38162/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
164	Godonou	29754/04	artt. 8, 6 EVRM, art. 3 prot. 4 EVRM	(Togo)
165	Güler	8257/07	art. 8 EVRM	(Turkije)
166	H.U.N.	63857/09	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
167	Habeba	7917/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
168	Habi	16049/07	art. 8 EVRM	(Marokko)
169	Habib Kamil	43051/09	artt. 1, 2, 3, 13 EVRM	(Somalië)
170	Habibi en Ali Zadeh	30703/09	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
171	Haidar	2182/10	art. 3 EVRM	

172	Hamdouch	55150/09	artt. 3, 13 EVRM	(Syrië)
173	Hanbali	62643/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
174	Haran	60390/09	art. 3 EVRM	(Sudan)
175	Hasan en Danbil Darar	55802/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
176	Hassan Ahmed	24921/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
177	Hassan Ali	63871/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
178	Hassan Ibrahim	27723/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
179	Hassan Mohamed	61669/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
180	Hassen Yousuf	8701/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
181	Hatungimana en Ntahnankwa	15112/10	artt. 2, 3, 8 EVRM	(Burundi)
182	Hawas	70367/10	art. 3 EVRM	(Irak)
183	Heydari	45482/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
184	Hmza	64042/09	artt. 3, 13 EVRM	
185	Hosseini	22207/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
186	Huseen Abraar	46260/10		(Somalië)
187	Hussein Jisow	22576/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
188	Hussein Mohamed	23057/10	artt. 3, 5, 13 EVRM	(Somalië)
189	Husein	59046/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
190	Husein	5946/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
191	Husein Ahmed en Umar	6093/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
192	Husein Ali	63931/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
193	Husein Awad	17906/10		(Somalië)
194	Husein Diirshi	2314/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
195	Husein Ma'alin	61/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
196	Husein Mohamoud	26471/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
197	Husein Sharif	50149/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
198	Ibrahim Abdi	52451/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
199	Ibrahim Abdi	62215/09	artt. 3, 5, 6, 8, 13 EVRM	(Somalië)
200	Ibrahim Abdi	65205/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
201	Ibrahim Ali	2303/10	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Somalië)
202	Ibrahim Ali	2290/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
203	Ibrahim Hayd	30880/10	artt. 2, 3, 8, 13 EVRM	(Somalië)
204	Ibrahim Ismael	32875/10		(Irak)
205	Ibrahim Isman e.a.	30383/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
206	Ibrahim Shames Eldien Jabouri	59679/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
207	Isse Ali	51377/10	artt. 1, 3, 13 EVRM	(Somalië)
208	Isse Seck	6781/06	art. 3 EVRM	(Somalië)
209	Iyeh Elmi	15978/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
210	Jafaari	62701/09	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
211	Jafari	36497/10		(Afghanistan)
212	Jama Kohin	62262/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
213	Jovanovic	43009/08	art. 8 EVRM	(Macedonië)
214	Justice	64724/10		(Nigeria)
215	Kabouta	67485/09		(Irak)
216	Kaedi	47629/10	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)

217	Kahdjani	62528/09	artt. 3, 5, 6, 8, 13 EVRM	(Irak)
218	Kakar and Ali	45055/07	artt. 3, 8 EVRM	(Afghanistan)
219	Kalambayi Kaleka Kabedi	54648/08	artt. 3, 13 EVRM	(Democr. Rep. Congo)
220	Kalinle	2176/09	artt. 1, 2, 3, 13 EVRM	(Somalië)
221	Kaouass	11804/09	art. 8 EVRM	(Nederland)
222	Karimi Zadeh	45481/10	art. 3 EVRM	(Iran)
223	Kazaryan	52533/10	art. 8 EVRM	(Azerbeidzjan)
224	Kazem	198/10	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
225	Kena Namu	3290/10	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
226	Kersten	8027/08	art. 5 (ISD-maatregel)	(Nederland)
227	Kew Khasrawi	52483/10	artt. 3, 8, 9 EVRM	(Iran)
228	Khajehzadeh en Baloush	28197/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
229	Khaled	26247/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
230	Khalil	17196/10	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
231	Kheder and Ismael	57097/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
232	Kidane Berthe	51023/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
233	Kikouana e.a.	48038/09	art. 8 EVRM	(Democr. Rep. Congo)
234	Kpapo e.a.	40012/08, 38077/09	artt. 8, 6, 13 EVRM	(Ghana)
235	Kraan	29822/10	art. 8 EVRM	(Nederland)
236	Lalmahomed	26036/08	artt. 6, 13 EVRM	(Nederland)
237	Low	36086/09	artt. 8, 13, 14 EVRM	
238	M.A.A.	59207/10	artt. 3, 13 EVRM	(Maleisië)
239	M.M.	15993/09	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
240	M.R.A.	46856/07	artt. 3, 8 EVRM	(Afghanistan)
241	Ma'Aw Haji	50006/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
242	Madi Sheekh	47851/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
243	Mahamed Ilmi	22443/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
244	Mahamed Macalin	55780/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
245	Mahamed Moalin	20729/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
246	Mahamed Mumn	16187/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
247	Mahamed Salah	61573/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
248	Mahamud Husseen	65684/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
249	Mahamud Ilmi	63863/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
250	Mahmoud Daahir	7066/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
251	Mahmud Omar	23862/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
252	Malaaq Showri	37728/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
253	Mamadshahkhan	48294/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
254	Mansouri	21211/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
255	Marokhill	27721/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
256	Matingou Loubelo	16677/06	art. 8 EVRM	(Congo Brazzaville)
257	Maydane Dayal	62743/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
258	Mebrathu Gebretnsae	55811/09	artt. 3, 13 EVRM	(Eritrea)

259	Mehdi	25750/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
260	Mekonen	65861/09	artt. 2, 3 EVRM	(Ethiopië)
261	Mfwa Muyuku	46970/07	art. 3 EVRM	(Dem. Rep. Congo)
262	Miguel	60448/10	art. 8 EVRM	(Angola)
263	Miruts Hagos	9053/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
264	Mohamadi	53950/09	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
265	Mohamadi	39214/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
266	Mohamed Ahmed	57531/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
267	Mohamed Ahmed	62032/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
268	Mohamed Ali	12287/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
269	Mohamed Husein	29324/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
270	Mohamed Hussein e.a	43857/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
271	Mohamed Ilmi	32212/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
272	Mohamed Makaraan	18938/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
273	Mohamed Sallah	5321/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
274	Mohamed Yusuf	25040/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
275	Mohammadi	34913/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
276	Mohammed	63448/10		(Irak)
277	Mohammed	18816/10	art. 3 EVRM	(Irak)
278	Mohammed Ali	8466/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
279	Mohammed Elmi	51428/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
280	Mohammed Hassan	23565/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
281	Mohammed Hassan	40524/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
282	Mohammed Hussein	27725/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
283	Mohammed Ismail	50419/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
284	Mohammed Jele	29940/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
285	Mohammud	49411/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
286	Mohamud Mohamed	266/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
287	Mokhtar	67785/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
288	Montser	27724/10	art. 3 EVRM	
289	Moosa Mahamoud	32729/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
290	Mosazgi Asfha	67779/09	art. 3 EVRM	(Eritrea)
291	Mottlik	30957/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
292	Mudiangombe Kabasu	42658/05	artt. 2, 3, 13 EVRM	(Demc. Rep. Congo)
293	Muhadiin Ahmed	30555/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
294	Muhammed Jemeal	18375/10	art. 3 EVRM	(Irak)
295	Muhudin Habarwaa	23609/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
296	Mustaf Mohamed	5931/10	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Somalië)
297	Mustafa	27959/10	art. 8 EVRM	(Irak)
298	Mustafa	63663/10	art. 3 EVRM	(Irak)
299	N.F.	21563/08	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Afghanistan)
300	N.T.	53560/07	artt. 3, 6 EVRM	(Afghanistan)
301	Naimi	37361/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
302	Nazem Ali (Dinani)	3298/10		(Irak)

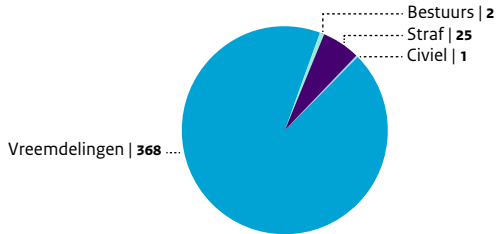
303	Ndikumana	4714/06	artt. 1, 3, 14 EVRM	(Burundi)
304	Nejairawi	63598/10	art. 3 EVRM	(Irak)
305	Nelissen	6051/07	artt. 3, 5 EVRM	(Nederland)
306	Nodrat	20732/10	artt. 3, 13, 8 EVRM	(Afghanistan)
307	Nur Mohamad	16345/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
308	Nuur Abdulle	59926/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
309	Nuur Ali	2312/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
310	Nuur Haji	34565/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
311	Nuur Hussein	5504/10	artt. 1, 3, 13 EVRM	(Somalië)
312	Nzapali	6107/07	artt. 3, 8, 13 EVRM	(Democr. Rep. Congo)
313	Oda Fad'Os Al-Jabory	63208/10	art. 3 EVRM	(Irak)
314	Olgun	1859/03	art. 8 EVRM	(Turkije)
315	Omar Sheik Hassan	63469/09	artt. 3, 8 EVRM	(Somalië)
316	Omer	28096/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
317	Omer Rashid en Omer Hussein	56701/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
318	Osman Abdullahi	19291/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
319	Osman Omar	10147/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
320	Petrosjan	47581/10	art. 8 EVRM	(Armenië)
321	Pianese	14929/08	artt. 5, 13, 6 EVRM	(Italië)
322	Pizhov en Koerganova	30442/09	art. 3 EVRM	(Rusland)
323	Prak	3869/08	art. 5 EVRM	(Nederland)
324	Qadija	60604/09	artt. 3, 6 EVRM	(Somalië)
325	Qavamitehrani	42963/10	artt. 3, 9 jo 14, 13 EVRM	(Iran)
326	Rad	22251/07	art. 8 EVRM	(Afghanistan)
327	Rafat and Galoga	30693/05	artt. 2 jo 3, 6, 13 EVRM	(Afghanistan)
328	Rahimi	22457/10	art. 3 EVRM	(Iran)
329	Rahimi and Sadat	25629/07	artt. 3, 8 EVRM	(Afghanistan)
330	Ramdhan	13837/07	artt. 5, 6 en art. 2 prot. 7 EVRM	(Nederland)
331	Rami Bahaa en Raid Hassan	63862/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
332	Ranjanidevy	6747/10	artt. 3, 13 EVRM	(Sri Lanka)
333	Rengifo Alvarez	14232/07	art. 3 EVRM	(Colombia)
334	Rezai	22244/10	artt. 3, 5, 13 EVRM	(Afghanistan)
335	Romet	7094/06	artt. 7, 8, 6, 5 EVRM	(Nederland)
336	Rostami	16161/10	art. 3 EVRM	(Iran)
337	Rukamirwa	64047/10	artt. 3, 2 EVRM	(Democr. Rep. Congo)
338	Rushing	3325/10		(Verenigde Staten)
339	S.D.M. e.a.	8161/07	artt. 2, 3 EVRM	
340	S.H.S.	12037/10	artt. 3, 8 EVRM	(Afghanistan)
341	S.R. (II)	46727/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
342	S.S.	39575/06	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
343	S.T.S.	277/05	art. 5 EVRM	(Nederland)

344	Sabah Jameel	22570/10	art. 3 EVRM	(Irak)
345	Said Haji Nur	62110/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
346	Saied Ahmed	29936/09	art. 3 EVRM	(Somalië)
347	Salaat Dini	3369/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
348	Salad Mohamed	11486/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
349	Salah	407/10	art. 3 EVRM	(Irak)
350	Saleh Ahmed	36809/06	art. 3 EVRM	(Somalië)
351	Sallam	20328/08	art. 6 EVRM	(Nederland)
352	Samadi	52170/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
353	Semere en Wasan	52712/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
354	Setaneh	31657/10	artt. 3, 6, 13 EVRM	(Afghanistan)
355	Shahow Fiday	60088/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
356	Sha-lye	21535/10	artt. 1, 2, 3 EVRM	(Somalië)
357	Shamy Aziz Alobaida	64979/09	art. 3 EVRM	
358	Sharifi	44797/09	artt. 2, 3, 8 EVRM	(Afghanistan)
359	Shatjah	7561/10	art. 3 EVRM	(Irak)
360	Sheekh Nur	31171/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
361	Sheikh	7472/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
362	Shik Mohamud	1977/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
363	Siidow Sheekh	5107/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
364	Sobhani en Irani	55/08	art. 3 EVRM	(Iran)
365	Sultani	34549/10	art. 3 EVRM	(Afghanistan)
366	Tabra	51943/10	art. 3 EVRM	(Irak)
367	Tadele Mekonen	18972/10	art. 3 EVRM	(Eritrea)
368	Taha Hassan	52254/10	artt. 1, 2, 3, 5, 13 EVRM	(Somalië)
369	Tahiri	45011/10	art. 8 EVRM	(Marokko)
370	Tajik	53667/10	artt. 3, 5 EVRM	(Afghanistan)
371	Tarkhil	29035/10	artt. 3, 13 EVRM	(Afghanistan)
372	Telegraaf	39315/06	artt. 8, 10 EVRM	(Nederland)
373	Timmer	33291/08	artt. 6, 7, 13 EVRM	(Nederland)
374	Umar Abdule	68/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
375	Umar Ahmed Mahamed	15322/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
376	Umar Nuure	4920/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
377	Van Beukering	53764/07	artt. 5, 7, 13 EVRM	(Nederland)
378	Van der Heijden	42857/08	artt. 8, 14 EVRM	(Nederland)
379	Van Gastel	66005/09	artt. 1, 14 prot. 1 en art. 1 prot. 12 EVRM	(Nederland)
380	Van Velden	30666/08	art. 6 EVRM	(Nederland)
381	Vidgen	29353/09	art. 6 EVRM	(Groot-Brittanië)
382	Wahab Ali	74227/10	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
383	Warmahaye	4142/04	art. 3 EVRM	(Somalië)
384	Wiesman	49111/08	artt. 6, 8 EVRM	(Nederland)
385	Wiredu	47595/08	artt. 6, 13 EVRM	(Nederland)
386	Xuseen Maxamed	73054/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
387	Y.A.	15439/09	artt. 3, 13, 8 EVRM	(Afghanistan)
388	Yahia Yasir	32256/09	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)

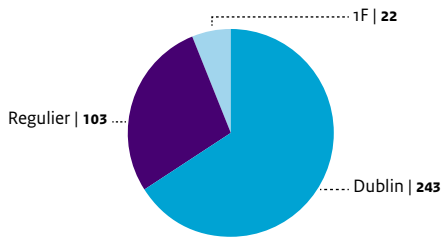
389	Yas	14438/10	artt. 1, 2, 3 EVRM	(Irak)
390	Youssef	11936/08	artt. 1, 2, 3, 5, 6, 13, 14 EVRM en art. 1prot. 12 EVRM	(Syrië)
391	Yusuf Soleiman	14882/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
392	Yusuf Ali	72/10	artt. 8, 5 EVRM	(Somalië)
393	Yusuf Geedi	54432/10	art. 3 EVRM	(Somalië)
394	Yusuf Jilal Hobei	22896/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
395	Yusuf Salah	22239/10	artt. 3, 13 EVRM	(Somalië)
396	Z.L.	33314/09	artt. 3, 6 EVRM	(Afghanistan)
397	Zauadi	30528/10	art. 3 EVRM	(Irak)
398	Zayir	55043/09	artt. 3, 13 EVRM	(Irak)
399	Zhurauliou e.a.	54255/07	artt. 3, 13 EVRM	(Wit-Rusland)

Bij de Regering aanhangige Hofzaken in grafieken

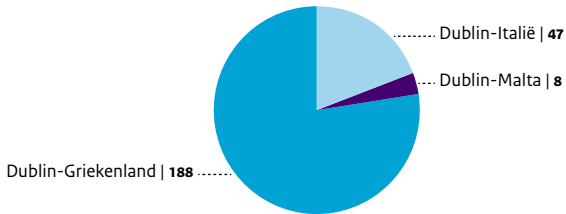
Totaal zaken per categorie

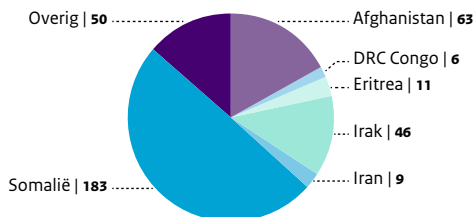
Vreemdelingenzaken per categorie

'Dublinzaken' per categorie

Vreemdelingenzaken per nationaliteit

Bijlage II

Uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens die op 31 december 2010 geagendeerd waren door het Comité van Ministers in het kader van het toezicht op grond van Artikel 46 lid 2 EVRM

Zaken voorzien van een * zijn door de Regering volledig tenuitvoergelegd, maar moeten nog door middel van een resolutie door het Comité van Ministers worden afgesloten.

<i>Zaaknaam</i>	<i>Zaaknummer</i>	<i>Datum uitspraak</i>
Doerga*	50210/99	27 april 2004
Morsink	48865/99	11 mei 2004
Brand	49902/99	11 mei 2004
Nakach*	5379/02	30 juni 2005
Mathew	24919/03	29 september 2005
Schenkel*	62015/00	27 oktober 2005
Geerings	30810/03	1 maart 2007
Voskuil	64752/01	22 november 2007
A.	4900/09	20 juli 2010
Sanoma Uitgevers B.V.	38224/03	14 september 2010

Bijlage III

Zaken, aanhangig bij de VN-verdragscomités, die op 31 december 2010 aan de Regering ter kennis waren gebracht

Mensenrechtencomité

<i>Zaaknaam</i>	<i>Zaaknummer</i>	<i>Artikel IVBPR</i>
1. Den Toonder	1893/2009	art. 14
2. Jin	1840/2008	artt. 17 en 24
3. Khanamiryan	1801/2008	artt. 2 en 7
4. NN0503081010 of 13/410898-05	1886/2009	art. 14
5. Xiao Hu Liu	1564/2007	artt. 17 en 24
6. Zegers	1788/2008	art. 14

Uitgave: Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directie: Juridische Zaken / Internationaal recht
Opmaak: vijfkeerblauw.nl Rijswijk
www.minbuza.nl | augustus 2011

Deze brochure is een uitgave van:
Het ministerie van Buitenlandse Zaken
Postbus 20061 | 2500 EB Den Haag
© Buitenlandse Zaken | augustus 2011

11BUZ010494|N